

DOBRÝ PASTÝŘ

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru
za dobrovolný příspěvek

Krnovské církve společně: VÍKEND PRO HLEDAJÍCÍ

Milé sestry, milí bratři a přátelé,

začal nový školní rok. Předškoláci jsou o krok blíže k zápisu do školy, školáci k přijímacím na střední, středoškoláci k maturitě a vysokoškoláci ke státnicím. Do jejich životů vstupují noví učitelé, nové vědomosti, ale taky nové lásky a nová dobrodružství.

Dospěláci to prožívají s dětmi. Rodičové si oddechnou, že se škola postará o jejich ratolesti. Prarodičové si oddechnou, že všetečná torpéda odplula do jiných vod; i když za tři dny se zase těší, až ti rošťáci přijedou aspoň na sobotu.

Dětem, rodičům, prarodičům, pěstounům a opatrovníkům přejeme Boží požehnání a s ním výdrž, trpělivost, odhodlání i odvalu; ať „i“ i „y“ sedí vždy na správném místě, vycházejí součty, násobky i derivace, a Prahu ať stále nacházíme na mapě v srdci Evropy.

I ti ostatní můžou na podzim zažít spoustu nového. S díkyvdáním přijímá-

me novou úrodu a děkujeme Pánu Bohu za dary, kterými nás zahrnuje. O tradici díkyvdání v církvi i židovské obci čtete na dalších stránkách.

Dokonce i v církvi máme novinky:

1. Máme nového faráře. Ten dosavadní odešel do důchodu – děkujeme Pánu za jeho službu a vyprošujeme požehnání do dalších dnů – a kolem fary pobíhá nový, neokoukaný a nerozkoukaný. I na něj prosím myslíte ve svých modlitbách. Ať „nové koště“ s Boží pomocí dobře mete a dlouho vydrží.

2. 17.-19.9. se konal Víkend pro hledající, který pořádaly krnovské církve společně. Zprávu o této akci najdete dále.

Sestry a bratři, každý den přináší nová překvapení. Očekávejme je s důvěrou v Pána. Zpívejme mu písně nové i staré, ale s vždy nově naladěnými hlasivkami a nově naladěným srdcem.

Štěpán Janča

Víkend pro hledající

S nápadem uspořádat tuto akci přišel zjara bratr Pavel Malík, který nejenže pro tuto myšlenku nadchnul všechny křesťanské církve v Krnově, ale ujal se i organizace setkání. I když římskokatolická církev svou účast nakonec stáhla a Armáda spásy se zapojila jen okrajově, byla to největší společná akce krnovských církví za několik let.

V plánu bylo modlitební setkání v pátek večer, modlitební vycházka do přírody v sobotu ráno, semináře na různá témata a rozhovory s lidmi v ulicích v sobotu odpoledne, evangelizační sobotní večer a nedělní společné bohoslužby. Jednotlivé části se konaly v modlitebně adventistů, na náměstí před gymnáziem a ve středisku volného času; financování šlo z darů sborů i soukromých dárců.

Program proběhl podle plánu – s požehnaným přivítavým počasím v sobotu (předpověď nebyla ideální, ale Pán Bůh vyslyšel modlitby a pršet začalo až poté, co jsme se uklidili pod střechu „Médi“). Bylo třeba zaimprovizovat, když hlavní řečník sobotního večera a nedělního rána, evangelista Thomas Lillien-dahl onemocněl a omluvil

se. Po modlitbě a poradě bylo usneseno, že sobotní odpolední seminář převezme Thomasova žena Irena, o zvěstování evangelia při sobotním večeru se postará bratr Martin Čunek, pastor KS Krnov, a nedělních bohoslužeb se ujali společně s muzikanty kazatelé zúčastněných církví. Kázání bylo svěřeno Štěpánu Jančovi. Hudbu zajis-

tovala kapela poskládaná z muzikantů z celého Česko-Moravska, vedená Pavlem Malíkem a Ginou Čunkovou.

Jak tuto akci hodnotím?

Po rozhovoru s různými účastníky mohu říct, že ohlasy jsou převážně dobré:

1. Povedlo se uspořádat takovouto velkou akci společným úsilím krnovských církví. Něco takového vůbec není samozřejmě a jednoduché. A i když se nakonec nezapojili aktivně všichni, vyzkoušeli jsme si, že něco takového umíme udělat a že se dokážeme domluvit. To je velký úspěch.

2. Organizace klapala jako hodinky díky pečlivé přípravě předem i schopnosti zaimprovizovat a vyřešit nepředvídané komplikace; díky organizačnímu talentu hlavního tahouna a taky obětavé práci spousty dalších pomocníků a členů týmu; a samozřejmě díky Božímu přispění a požehnání.

3. I nečekanou komplikaci v podobě vypadnutí hlavního řečníka nakonec Pán Bůh obrátil v dobré – při tom jsme si ověřili, že nemusíme spoléhat na hosty odjinud, ale dokážeme takovou akci zajistit vlastními silami.

4. Muzikanti byli vynikající a hudba velmi dobrá, i když stylem určitě nesedla všem. Pro příště se pokusíme aspoň na bohoslužby zajistit pest-

řejší hudební projev, aby trochu víc odrážel různorodost zúčastněných církví.

5. Z hlediska evangelizačního byla neefektivnější osobní setkání při roznášení pozvánek – ať už předem nebo v sobotu odpoledne v ulicích města. Ti, kdo letáky rozdávali, měli radost z rozhovorů s konkrétními lidmi o jejich radostech i starostech a z ochoty přijmout i nabídku modlitby.

Naopak „hlavní“ evangelizační večer vyšel spíše naprázdno – ani nevíme, jestli tam přišli noví hledající nebo nerozhodnutí; pokud ano, pak nevyšli při zaznění výzvy veřejně dopředu. Pár lidí požádalo o modlitbu za osobní problémy, ale ti spíše oslovili soukromě některého z přítomných modlitebníků, než aby vystoupili před celé shromáždění.

Na základě těchto zkuše-

ností a ohlasů akce si troufám říct:

- Stojí za to takovéto společné akce občas uspořádat. Dokážeme se na nich domluvit a umíme je dobře zorganizovat. Rozhodně jsou povzbuzením pro Boží lid v Krnově a dobrým signálem pro město.

- Z hlediska oslovení veřejnosti je lepší vsadit na osobní rozhovory na ulici – spíše jít za lidmi tam, kde se pohybu-

jí, než očekávat, že přijdou za námi, byť i na neutrální půdu domu dětí.

- Samotná shromáždění pak pojmout jako společnou oslavu Pána, který nás spojuje, děkování, chválu a také vzdělávání a rozhovor o Kristu, Písmu a víře. A určitě taky společné semknutí k modlitbám a přímlovám za konkrétní sousedy, za město, národ i celý svět. Štěpán Janča

Instalace bratra faráře Štěpána Janči

se toto uskuteční, proběhne v neděli 17. října 2021 od 14.30.

Můžete ovšem samozřejmě přijít už na nedělní ranní bohoslužby a na neformální posezení s občerstvením na faře, které začíná od 13.00.

Pokud můžete, přispějte nějakou dobrotkou k tomuto občerstvení – vítáno bude cokoliv od kyselých okurek až po ananasový dort; fantazii se meze nekladou ☺. Za každý příspěvek předem děkujeme.

Štěpán Janča je původem Ostravák, vystudoval v Praze na Evangelické teologické fakultě Univerzity Karlovy, měl možnost krátce nabrat inspiraci v Londýně a v Keni, působil přes dvacet let v Orlové a poslední dva roky ve skotském Lockerbie. S manželkou Lýdií má 3 děti – syny Šimona a Daniela a dceru Annu Magdalénu.

Prosíme, abyste celou rodinu zahrnuli do svých modliteb.

/red/

Od září máme ve sboru nového faráře, Štěpána Janču. Jako každý nový farář musí i on být do sboru oficiálně ustanoven, instalován. Slavnostní shromáždění, při kterém

Pozvánka

Přijede k nám farář pro menšiny

V předadvětním období přivítáme u nás ve sboru vzácnou návštěvu. V neděli 21. listopadu k nám přijede farář Mikuláš Vymětal. Při bohoslužbě bude mít kázání a odpoledne poslouží přednáškou.

Bratr Mikuláš je evangelický farář pro menšiny. Pořádá mezináboženská setkání a bojuje proti diskriminaci menšin.

Všichni jsou srdečně zváni. /ps/

Hrajeme si každé úterý od 9:30 do 11:30 a cvičíme každý čtvrtek od 9:30 do 11:30. Přijďte se za námi podívat. Albrechtická 8, evangelická fara. Facebook: Hernicka Na Faře

Šimonek to neměl jednoduché

Milí čtenáři, sboroví bratři a sestry, chtěli bychom Vám oznámit radostnou novinu a trochu popsat průběh. Před rokem jsme měli svatbu a letos se radujeme z narození syna Šimona. Neříkejte samozřejmě, že se tak vždy stane. Je hodně mladých párů, které chtějí mít vlastní děti, ale nejde to. Cítíme proto vděčnost, že nám to Pán Bůh umožnil.

Těhotenství probíhalo bez komplikací, až na občasná pálení záhy či bolesti zad. Dle doktorů se i ten malý tvoreček vyvíjel v pořádku. Nehrozila dle vyšetření žádná vývojová vada, neměla jsem rizikové těhotenství. Do konce května jsem chodila do práce (v mateřské škole). O to dramatictější byl samotný porod.

Jako asi hodně mužů se i náš Šimon jevil jako človíček, který má na všechno svůj čas, nikam nespěchal. Termín porodu byl 2. srpna, ale ani po týdnu se nic nedělo. Proto jsme přistoupili k vyvolání porodu. Ve čtvrtek 12. srpna jsme nastoupili do nemocnice. Dva dny po podání medikace se nic nedělo, proto mi primář oznámil, že v sobotu 14. srpna ráno proběhne císařský řez. Naštěstí si to na poslední chvíli Šimonek promyslel a k večeru přišly kontrakce. Jsem ráda, že se mi potvrdil poznatek jiných žen, že na tu bolest člověk po porodu zapomene. Děkujeme zdravotnímu personálu, který skvěle zvládl pomoc u porodu i následnou skoro týdenní péči na oddělení.

Šimon to také neměl s nástupem na svět jednoduché. Krátká pupeční šňůra, ještě omotaná kolem krku, mu neumožnila se v prvních vteřinách nadechnout. Ale za chvíli v péči sester se mu to povedlo. Měl slabou žloutenku, tak byl dva dny na fototerapii, ale hlavně měl z plodové vody infekci, takže mu hned druhý den nasadili antibiotika. Proto jsme museli být v porodnici tak dlouho. Ale všechno jsme s Boží pomocí zvládli. Narodil se tedy 14. srpna 2021 ve 3 ráno, domů nás pustili v pátek 20. srpna.

Díky pobytu v porodnici jsem se mohla zotavit i já a začali jsme si pomalu na sebe zvykat. Šimon je již zdravý, krásně prospívá i přibývá na váze. Má apetit po mamince a je nedočkavý po tatínkovi. Je to náš malý zázrak a ještě teď skoro nemůžeme uvěřit, že ho máme. Děkujeme Bohu za ten dar a děkujeme i všem, kteří na nás mysleli a modlili se. A přejeme Šimonkovi, aby ho Pán ochraňoval a v jeho cestě životem mu požehnal.

maminka Liduška
a tatínek Filip Hoferkovi

Dětská slavnost

Podobenství o pšenici a plevele

Druhou zářijovou neděli proběhla v našem kostele tradiční slavnost u příležitosti zahájení školního roku. Letošní téma setkání bylo „Podobenství o pšenici a plevele“.

Snahou organizátorů bylo dostat do dětských hlaviček vědomí, že Pán Bůh od nás očekává užitek. V krátkém divadélku (dospělí hráli dětem) vystupovala užitečná pšenice, plná dobrého zrna a plevel, který je na poli nežádoucí. Drchnička (Věra Wdóvková), Vlčí mák (Svatopluk Chlápek) a Bodlák (Jan Maláč) zaujali postoj plevele: „My žádného pána nemáme a nechceme! My si žijeme jen pro sebe!“ Jak skončil plevel, to si zájemci mohou přečíst v Bibli v Matouši 13,24-30.

Poté před shromáždění nastoupily děti, které zahrály a zazpívaly dvě písně.

Tečka byla sladká. Mladší děti dostaly v nedělní balíčky s dobrotami, starší šly do cukrárny, kde si mohly vybrat sladkost dle libosti. /vm/

Dokončený obraz ve velké neděle

• Petr Malík vyrábí zakázaný strom do zahrady Eden k vánoční hře „Ztracený a znovu nalezený ráj“ – rok 2016

• Karolína Cibáková pokračuje v díle Petra Malíka, srpen 2021

Před čtyřmi lety zemřel člen staršovstva Petr Malík. Přes všechna zdravotní omezení byl velmi schopný malíř a dovedl vyrábět úžasné kulisy k dětským divadelním hrám.

Když jsme v roce 2016 trochu upravovali neděleky, požádali jsme ho, jestli by na celou jednu zeď v nedělece

maloval obraz „Pastýř s ovečkami“. Petr se do díla brzy pustil. Pak ale onemocněl a za nějakou dobu nečekaně zemřel. Obraz zůstal celé čtyři roky nedokončen. V minulých dnech se objevil další talent – Karolínka Cibáková (vnučka Mariky Gazdágové), která obraz na zdi dokončila.

Moc se jí to povedlo. Karolínce patří velké díky. Všichni, kdo jste zvědaví, jak vypadá Pastýř s ovečkami, můžete se podívat do velké neděleky. Petr i Karolínka jsou na obraze podepsáni. Doufáme, že v budoucnu to nikdo nepřemaluje na bílo. Byla by to velká škoda. /TM/

• Dokončený obraz, srpen 2021

Rozhovor s Jiřím Černohlávkem a Kamilou, roz. Piatkovou

Před Vánocemi roku 2020 se v parku před kostelem objevil muž s úsměvem na tváři a laskavým pohledem. Přicházel s Kamilou Piatkovou. „Kdo to může být? Krnovák určitě ne, nikdy jsem ho tu neviděla,“ pomyslela jsem si. Pak vešli do kostela a mně to došlo. Je to nápadník Kamily – Jiří Černohlávek. Netrvalo dlouho a byla svatba (v minulém čísle Kamila psala o jejich seznámení a svatbě). Jiří je mírný a pokojný člověk. Po několika měsících jsem ho poprosila o rozhovor. „Není problém,“ odpověděl. „Přijdu i s Kamilou.“ A tak je tady máme.

• Jiří s Kamilou (2021)

• **Jiří, Kamilu už nějakou dobu známe, ale o tobě nevíme vůbec nic. Najednou ses objevil a my jsme**

moc rádi, že jsi rozšířil řady křesťanů v Krnově. Narodil ses do věřící rodiny, nebo jsi k Bohu do-

spěl později? S Kamčou se potkávám několik let, ale tuto otázku jsem jí nikdy nepoložil.

Narodil jsem se v roce 1964 v Praze do nevěřící rodiny. Když mi bylo 13 let, zemřel můj táta, který trpěl mnoha nemocemi a prodělal sedmáct operací. Byla to pro mě rána, měl jsem ho rád. Nepřítomnost otce jsem začal řešit alkoholem. K ničemu to nevedlo, ale aspoň na chvíli jsem zapomněl.

Můj starší bratr chodil do nedalekého katolického kostela, kde pomáhal kostelníkovi. Přidal jsem se k němu. Účastnili jsme se mši a „na tajňačku“ absolvovali vyučování katechismu. Vedení měl skvělý kněz, který mi postupně za-

čal otevírat duchovní zrak. Líbilo se mi mezi křesťany, ale líbilo se mi také mezi kamarády, kde jsme popíjeli alkohol.

Jednoho dne jsme dost „přebrali“ a já sedl za volant pod vlivem alkoholu. Po chvíli trabant skončil na stromě rozpůlený, na odpis. Všichni se divili, že z takového šrotu vylezli opilí a nezranění lidé. Byl jsem v šoku a uvědomil si, že i když se od Boha často vzdaluji, přesto mě má rád a chrání mě.

V 21 letech jsem tak zažil zázrak, zastavení (mimočodem – od té doby si nevezmu ani rumovou pralinku, a to je už 35 let). Ale moje „já“ pořád nebylo zakotveno v Bohu (církvní „šuplíky“ neřešilo). Jednou mě laskavá sousedka pozvala do církve bratrské. Zalíbila se mi tamější rodinná atmosféra. „Kam mám chodit? Kde bude můj duchovní domov? Líbí se mi u katolíků i v církvi bratrské.“ Moc mi pomohl katolický kněz: „Choď tam, kam tě táhne srdce a buď stálý.“ Moudrý muž. Ukázal, že nejvíce záleží na mém vztahu k Bohu a jaké společenství křesťanů si vyberu, není až tak důležité. Mým rozhodnutím bylo: „Chci patřit tobě, Bože.“ Stal jsem se členem církve bratrské a jsem jím doposud (bratr zůstal věrným katolíkem a mně trochu vyčítal, že jsem zradil). Takže, vidíš, k víře v Boha jsem dospěl později a postupně.

• Jiří (ten menší) jde poprvé do školy (1970)

Kamila: Já jsem se narodila v Havířově v roce 1978. Když mi byly dva roky, maminka zemřela. Protože otec hodně pil alkohol, byly jsme mu děti odebrány. Starší sestra si mě chtěla vzít na výchovu, ale měla teprve 16 let, takže to nebylo možné. Dostala jsem se do kojeveckého ústavu a můj bratr Zdeněk Piatek do Dětského domova v Opavě. Po nějaké době si nás oba vzala do péče

paní pěstounka. Za to jsem jí vděčná, že jsme nebyli rozděleni.

A můj první kontakt s křesťanstvím? Moje dobrá kamarádka chodila do adventistické církve. Měla jsem deset let, kdy jsem se pěkně oblékla a šla s ní poprvé do jejich shromáždění. Doma mi to nikdo nezakazoval. Roky utíkaly, přišel čas mé plnoletosti a já odešla z domu. V té době (90. léta)

• Jiří jako nemluvně (1964)

do Česka přišel Steve Ryder, založil církev nebo hnutí ROFC. Začala jsem tedy toto společenství navštěvovat. Dokonce se mi podařilo udělat v Bruntále jejich kurs – jakési biblické školení.

Později jsem chodila do Křesťanského společenství. Ale celou dobu, co jsem odešla z domu, mě naplňovala nejistota, nikomu jsem nepatřila ani nechyběla. Vlastně to není tak úplně pravda. Bratr Zdeněk se svou manželkou mi hodně pomáhali, ale já se pořád nemohla postavit na vlastní nohy. Můj život se skládal z období, kdy jsem od Boha odcházela a zase se vracela. Potulovala jsem se po Bruntále, Přerově... pronásledovaly mě psychické potíže. V tom období se mi narodily dvě dcery. Musím říct, že dcery mám hodně ráda a „seky“, které jsem v jejich výchově udělala, mě moc mrzí. Teď

nějakou dobu chodím sem do kostela. Víru v Boha chci žít, jak nejpřímněji jsem toho schopna. Dospěla jsem k ní sice krkolomně, ale dospěla.

● **Mohu se zeptat, kde jste strávili mládí a kde jste pracovali?**

Jiří: Celé mládí i dětství jsem strávil v Praze. Po devítiletce jsem šel na zdravotní školu – obor ošetrovatelství. Ale tam byly samé holky a já takovou situaci nezvládl. Útěk byl nejlepším řešením. Stal jsem se zemědělcem a pak se živil, jak se dalo: jezdil multikárou, čistil koberce, myl nádobí v hotelu, pomocný kuchař... Tahal jsem těžké věci, zničil si páteř a v 35 letech dostal částečný invalidní důchod. Mezitím mě potkala radostná událost. Našel jsem si hodnou dívku a oženil se (28 let). Pravidelně jsme na-

vštěvovali Církev bratrskou v Praze a zdálo se mi, že si život již můžu malovat jen v růžových barvách.

Kamila: Vyučila jsem se jako kuchařka. V kuchyni jsem však moc nepobyla a brala práci, jaká byla – hlavně úklidy.

● **Jirko, Kamila nám prozradila, že v dubnu 2020 zemřela tvoje první manželka. Byla to víra v Boha, která tě přenesla přes období smutku?**

Když jsem se v roce 1992 oženil, zdálo se, že život skutečně růžový bude. Po čase manželka začala mít zdravotní problémy. Různá vyšetření prokázala roztroušenou sklerózu v jejich 29 letech. Snažila se s ní bojovat, ale po 11 letech musela usednout na invalidní vozík. Staral jsem se, jak jsem nejlépe dovedl. Jednoho dne

● Kamila Piatková (2015)

● Jirka Černohlávek (2021)

šla do nemocnice na banální ošetření a po něm zemřela. Měla 49 let.

Byla to pro mě neuvěřitelně šokující zpráva. Devět roků byla na vozíku a já byl rád, že ji mám. Teď jsem zůstal sám. Myslel jsem, že se zblázním a lehnout si před projíždějícím vlakem byla příjemnější myšlenka než život bez ní. Začal jsem brát antidepresiva. Prožíval jsem hroznou psychickou bolest, něco jako Ježíšův hřeb. Ptala ses, jestli to byla víra v Boha, která mě v tom období nesla. Ano. Antidepresiva jsem potřeboval, ale také lidé ze sboru mi posílali povzbuzující verše z Bible a já věděl, že se za mě množství lidí modlí. To mě neslo.

● **Chtěla jsem se tě taky zeptat na nějakou výraznou zkušenost s Božím jednáním ve tvém životě, ale myslím, že to byla právě tato situace, kdy jsi ovdověl.**

Jiří: Ano. Boží láska projevovaná mými sourozenci v Kristu – to bylo ohromné Boží jednání. Dodávalo mi sílu a chuť žít. A taky jsem přesvědčen, že Božím jednáním bylo i to, že jsem poznal Kamilu a vzali jsme se. Bůh to tak vedl.

Kamila: Jirka je úžasný člověk. Udělá pro mě tolik věcí. Dá se říct, že cokoli, co si přeji. Sice holky potřebovaly otce dřív, ale můj život byl prostě zašmodrchaný.

● **Jiří, líbí se ti v Krnově? A co je teď vaše největší starost?**

Tady v Krnově se mi líbí a naší největší starostí je momentálně bydlení.

● **Přátelé, protože jsme tradiční církve, položím vám na závěr tradiční otázku: Který verš z Bible nebo která pasáž je vám nejbližší?**

Kamila: Možná je to zvláštní, ale mně se líbí a oslovuje mě verš ze Sta-

rého zákona, a to dokonce v kraličtině. Sofoniáš 3,17: „Hospodin Bůh tvůj uprostřed tebe mocný zachová tě, radovat se bude z tebe radostí velikou, přestane na milování svém tebe, plésati bude nad tebou s prozpěvováním.“ Napišeme raději i moderní překlad: „Vždyť Hospodin, tvůj Bůh, je s tebou a má moc, aby tě vysvobodil. Jsi pro něj velkým potěšením a jeho láska ti přinese pokoj. Bude nad tebou zpívat a jásat.“ No řekněte – není to úžasné?

Jiří: Já budu stručnější. „Neboj se, jen věř.“

Jiří a Kamčo, děkuji za rozhovor. Opravdu upřímně vám přeji, aby vaše manželství bylo dobrým svědectvím celému okolí. V Boží lásce ať překonáváte překážky, které přicházejí do našich životů, a buďte šťastní.

Tamara Maláčová

● Jolanka Piatková (2015)

● Danielka Piatková (2015)

Poznámka k volbám

Jistě víte, že 8. a 9. října 2021 se konají volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Nechci vám napovídat, koho volit nebo nevolit, ale chtěl bych vás poprosit, abyste své hlasovací právo využili.

Někteří říkají, že to nemá smysl, že jeden hlas se ztratí jako kapka v moři. Je pravda, že jeden hlas z osmi a půl miliónu voličů se zdá jako nic. Jenže v posledních letech jsme několikrát zažili velice těsné výsledky voleb a v takovém případě může jeden hlásek mít překvapivou váhu.

Další říkají, že nemají koho volit, že jim nikdo z uchazečů o pozice nevyhovuje. Zřídka máme možnost volby černobíle – dobří proti zlým, Rychlé šípy proti Bratrstvu kočiči pracky. Člověk musí vážit priority různých programů i to, jakou šanci mají kandidáti tyto priority prosadit. Občas je naší zodpovědností vybrat mezi větším a menším zlem. A hlasy nevyužitě bohužel vždy přispívají horšímu.

Někdo očekává změny od nových hráčů na politické šachovnici. Avšak v posledním desetiletí jsme se nejdnou přesvědčili, že nová značka nemusí znamenat čistotu a nezkaženost. Často je to jen nová parta, která zatím neměla možnost něco zkazit a nedá se předvídat, co se z ní vyklube.

I proto je potřeba modlit se za politiky – stávající i budoucí, vládnoucí i opo-

ziční. Apoštol Pavel k tomu nabádal už v dobách, kdy běžný lid neměl žádnou možnost ovlivňovat dění ve státě – viz I. epistolu Timoteovi 2,1-4: „...žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímlyvy, díkůvzdání za všechny lidi, za vládcce a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti. To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu.“

Správa věcí veřejných je velká zodpovědnost. Politikové mají obrovskou moc a moc je zdrojem obrovských pokušení. Pokušení pýchy a pohrdání druhými, pokušení zneužívání svěžené moci, pokušení bezohlednosti a prosazování osobních zájmů, pokušení držet se moci i za cenu pošlapání pravdy a práva.

Vyprošujeme tedy těm, kdo dosednou do poslaneckých lavic i do vládních křesel moudrost od Boha, pokoru vůči Pravdě a zodpovědnost vůči Spravedlnosti; úctu ke všem lidem, soucitění s bezvýznamnými a bezmocnými; odolnost proti pokušením i odvahu vzepřít se tlakům špatnosti. A k tomu i víru v Boha, nejvyššího Vládce, a naději, že dobrý Bůh nepouští náš svět ze své ruky.

Pro inspiraci, podle jakých kritérií vybírat při volbách, doporučuji připomenout si hodnoty, které jsou prioritou vlády Boží, jak je sám Je-

žíš pojmenoval v blahoslavenstvích (Mt 5,3-11):

„Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské.

Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni.

Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví.

Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.

Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství.

Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha.

Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.

Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.

Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně.“

Zkusme mezi kandidáty hledat ty, kdo se zastávají chudých a plačících, nejsou ukřičeni, arogantní a sprostí, zápasí o spravedlnost, mají v srdci (i v programu) místo pro milosrdenství, usilují o čistotu svého srdce a rozsévají kolem sebe pokoj a smíření, ne pomlvy, hádky a rozkoly.

Kéž by Pán Bůh dal naši zemi své požehnání a povolal nám politiky, kteří se budou těchto hodnot držet a je prosazovat. Štěpán Janča

Pobyt pro rodiny s dětmi

Společná dovolená se vydařila

Už loni jsme si s Jiřím říkali, že bychom moc rádi jeli na dovolenou s více rodinami, kde by byly stejně staré děti jako ty naše a kde by byl program soustředěn na děti. Podle všeho se žádná taková akce v seniorátu neorganizuje, tak jsme se rozhodli takový pobyt uspořádat.

V našem sboru není moc rodin s menšími dětmi, proto jsme zoselali emaily i do okolních sborů. Odezva ale byla minimální. Neozval se kromě Dana a Elišky Zmrzlikových nikdo. Mrzelo mě to, ale aspoň jsme to zkusili. Situace se ale za pár týdnů změnila. Určitě zá-

sah shůry, říkala jsem si a děkovala Pánu, že dal věci do pohybu. Jedni naši známí, když slyšeli o dovolené, byli nadšeni a chtěli jet. Během týdne nastalo několik podobných situací a najednou začaly rodiny přibývat. Zůstala poslední dvě místa a ta jsem nabídla dvěma maminkám z herničky. Byly nadšené a chtěly se s rodinami zúčastnit. Najednou jsme byli úplně plní. Omlouvám se všem, kteří se mi ještě potom ozývali a já je musela odmítnout.

Tak se to nějak stalo, že Pán tomu požehnal a my začali naplno plánovat. Pobyt byl od čtvrtka do neděle. Ubytování jsme byli ve

středisku SCEAV v Písku u Jablunkova. Velice nádherné ubytování s ještě krásnější přírodou okolo. Velice doporučuji. A ceny bezkonkurenční. Zde jsme strávili společně 4 dny. Pobyt byl zaměřen hlavně na děti. Každé odpoledne byl pro ně připraven program. Povíдали jsme si o Davidovi a Goliáši, o neposlušném kotátku, naučili jsme se zpívat písničku o cvrčkovi a hráli také spoustu běhacích a poznávacích her. Před dopoledne jsme podnikali výlety po okolí. Celý pobyt byl zakončen bohoslužbou v místním kostele SCEAV v Písku.

Jsem velmi ráda, že se tato akce mohla uskutečnit, i když příprava a organizace byla náročná. Přesto mě to nabilo energii pro další službu Pánu. Společenství, které jsme za těch pár dnů vytvořili, bylo krásné a požehnané. Věřím, že tohle je jen začátek a pobyty pro rodiny s dětmi se stanou nedílnou součástí sborových aktivit.

Marta Marková

Tradiční zahradní setkání

Slníčko, které ještě (zřejmě letos naposledy) ukázalo svou sílu, prohrálo nedělní odpoledne 26. září, kdy jsme se - již tradičně - sešli na zahradě u Strnadelů.

Nad kávou a přinesenými dobrotami se velmi rychle rozproudila neformální konverzace. Hovory se vedly o všem možném. Největší pozornosti se však přirozeně dostávalo čínským sestřím, kterým náš sbor pomáhá najít nový domov, a samozřejmě rodině našeho nového bratra faráře Štěpána Jančí.

Na své si přišly i děti, které se vyřádily při hře s míčem a skotačením na trampolíně. Největší nadšení u nich však vzbudil kontakt s živou přírodou, kterou představovala pětice kdákajících slípek a posléze také farářovic hafan Aki.

Jakmile se slunce klonilo k západu, pustili jsme se i do opékání buřtíků a Štěpán vyšperkoval atmosféru písničkami s kytarou. Bylo to fajn. Díky všem.

/ps/

Na krnovské evangelíky jsem nikdy nezapomněl

Rozhovor s katolickým knězem Václavem Turzou

Vzpomínám na 70. léta minulého století, kdy jsem jako „dorostenka“ na vlastní kůži zažila v praxi ekumenická setkávání s katolickou mládeží a katolickým knězem. Ten (pro mě nezapomenutelný člověk) se jmenuje Václav Turza. Už ani nevím, jaký byl prvotní impulz k našemu mezicírkevnímu přátelství. Víím jen, že ještě po 45 letech se rádi vidíme a máme si co říct. A tak se mi zdá, že představit na těchto stránkách kněze Václava je určitě zajímavé. Jednoho dne jsem tedy zazvonila na paní Marii Přádkovou, která o něj pečuje.

● **Pane faráři, moc ráda se s vámi zase setkávám. Naše společné chvíle s Vámi a s mladými katolíky byly velmi milé a obohacující. Vzpomenete si, co nás dalo dohromady?**

V roce 1968 (možná už dříve) začalo rozvolnění v celé společnosti. Tedy i v církvi. Po létech pronásledování komunistickým režimem zažili křesťané chvíli svobodu a nadechli se. Mohli se také svobodně setkávat. V té době, asi v roce 1970, vzniklo naše přátelství. Kazatel Bronislav Kiehar se mi stal velmi blízkým člověkem a naše přátelství trvalo až do konce jeho dní. I když jsem byl několikrát přemístěn do jiných farností (Václav Turza byl hodně oblíben mezi mládeží a to se nelíbilo světské vrchnosti, pozn. T.M.), na Bronislava jsem vždy pamatoval. Naposledy jsem k němu mohl promluvit v den jeho pohřbu ve vašem kostele v roce 2009. Jen pro zajímavost – pohřeb měl na sv. Václava 28. září 2009.

● **Ano. A bylo krásné počasí. To si také pamatuji... Mě by ale zajímalo, co Vás přimělo k tomu, že jste si vybral tak náročné povolání kněze. Skoro bych řekla v té době nebezpečné povolání. Bylo to přání rodičů? Pocházíte z křesťanské rodiny?**

Narodil jsem se v roce 1934 v obci Havříce. Nyní je to součást Uherského Brodu. Bylo nás sedm sourozenců. Mohu říci, že všichni jsme zůstali upřímnými a věrnými katolíky. Mimořádně, pět sourozenců jsem již po-

● Farář Václav Turza 1970

hřbil. Po základní škole moje cesta vedla na církevní gymnasium v Brně, ale v dubnu 1950 komunistická vláda všechny učitele zatkla a studenty vyhnala ze školy. Nastala doba hluboké totality, zmatku a nejistoty. Rodiče s námi dětmi odešli ke Znojmu, kde mi bylo po několika letech umožněno dokončit střední školu v Mikulově.

Již od mládí jsem toužil stát se duchovním. Hlavně mě lákala práce s mladými lidmi. Rodiče byli rádi, v žádném případě mě ke studiu bohosloví nenutili. Avšak po maturitě se pro mě teologická fakulta zavřela. Jednoho dne přišel církevní tajemník (byl to týž člověk, který nás před časem se samopalem vyháněl ze školy v Brně) a dal mi podmínku: „Buď podepíšete spolupráci s STB, nebo na další studium můžete zapomenout.“ A tak jsem vzal práci pomocného dělníka v Uherském Brodě.

Za delší dobu přišla ta pravá chvíle – řekl bych pravý Boží čas – a já se začal připravovat na povolání kněze. Proti Božímu plánu ani nepřátelští komunisté nic nezmožou. V roce 1965 jsem byl přijat do Litoměřic na teologii a v roce 1970 vysvěcen v Brně na kněze. Ve stejný rok mě Bůh přivedl do Krnova. A tak odpovídám na tvoji otázku: Byla

to moje touha sloužit lidem jako kněz. Ta mě přivedla ke studiu bohosloví.

● **Vzpomínáte rád na službu zde v Krnově?**

Jistě. I když jsem byl několikrát přeložen, kontakty s Krnovem zůstaly živé. Na zdejší evangelíky jsem nikdy nezapomněl. Vzpomínám na vaši veselou mládež, se kterou jsme se scházeli. Vzpomínám na Davidovy, kteří chodili do vašeho kostela. Kromě tří vlastních dětí přijali do rodiny ještě šest adoptivních. Občas jsem se u nich zastavil, že něco nesu dětičkám. Po čase mě všechny vily: Přišel pan „dětíčky“! Nemohu zapomenout ani na tajné ekumenické modlitební chvíle, kdy jsme se scházeli v rodinách – Přádkovi, Vyleťalovi, Bedřich a Marcela Markovi. To nám dodávalo obrovský náboj. Pamatuji také na Růženu Maláčovou. Slyšel jsem, že od roku 1966 do roku 2016 uklízela v parku kolem kostela. Dokonce tam byla schopna vydláždit rozbitý chodník, který technické služby neřešily. Vedla rozhovory s lidmi z okraje společnosti, kteří posedávali na lavičkách. To byla biblická Tabita (Dorkas, Sk 9,36).

A že jsem byl přemístován? Nic se nedělo bez Božího vědomí. Církevní tajemník (člověk dosazený komunistickou stranou, aby dohlížel na církev, jestli moc „nezlobí“) se snažil mě dostat do zapadlých farností, kde bych nemoohl „kazit“ mládež. Snažil jsem se co nejrychleji navazovat kontakty. Imponoval mi sport (ve sportu byl velmi dobrý, pozn. Marie Přádkové). Hrát fotbal s mladými na vesnici, dokonce trénovat dorostence, bylo mou radostí. Těšilo mě také bruslení a hokej. Nejdříve jsem se však musel postarat o to, aby bylo hřiště vybudováno. To vše proto, abych se přiblížil lidem. Připadalo mi také důležité naučit se trochu hrkat na kytaru, aby se rozjely dětské kytarové mše. Všude jsem chtěl žít naplno.

No a Tatry jsou nezapomenutelné. Pamatuješ na cesty do Ždiaru? Aby nebylo ve vlaku nápadné, že jsem kněz a jedu se svými ovečkami na výlet, dohodli jsme se, že budu oslovován „strýčkem“. Představ si - který strýček má tolik synovců a neteří? Na chalupě v soukromí probíhaly tajné mše, kam začali chodit i místní obyvatelé a nikdo nás neprásknul. Pan domácí Mačák před smrtí jednou vytáhl

● Václav Turza okolo roku 1992

ze sekretáře „knihu“ (to byla tajná skrýš před špehy) a z ní vyjmul albu – součást kněžského oděvu. Tak nádherné výšivky, které vytvořily místní tetičky, se dnes už nevidí. Požíval jsem ji a dodnes je to pro mě vzácnost. A ty túry! To bychom už dnes nezvládli, vid? Zažili jsme spolu také hodně legrace.

● **Jsou to hezké vzpomínky... Slyšela jsem, že jste skutečně žil naplno - nebo spíše sloužil naplno. Věnoval jste se volynským Čechům na Osoblažsku, hodně času věnoval rodinám s dětmi, navštěvoval farníky, sloužil mše pro německé rodáky a zapojoval se do různých občanských aktivit. Je něco, čeho jste v životě chtěl ještě dosáhnout a nevyšlo to? Třeba stát se biskupem?**

● Slezské Rudoltice 1973, zleva: Věra Maláčová, Tamara Maláčová, Daniel Tomeš, Lita Nem., Vítka Maláč, Rosta Sedláček, Pavel Kieľar, Vláďa Pech, Bronislav Kieľar, Václav Turza

Dej pokoj! V žádném případě. Vždy jsem chtěl být prostým knězem a být co nejvíce v kontaktu s lidmi. Není nic, čeho bych litoval, protože mým přáním bylo poznávat Boží vůli a podle ní žít.

● **Bratře faráři, když se ohlédnete zpět na svých 87 let, z toho 51 roků kněžské služby, můžete říct, že jste zažíval i mimořádné situace, kdy jste cítil, že Bůh stojí na Vaší straně?**

Jsem už starý a moc toho zapomínám. Samozřejmě, že jsem zažíval různé výhrůžky církevních tajemníků a Státní tajné bezpečnosti. Víím, že na mě byli nasazení udavači, kteří se tvářili velmi mile, aby získali mou důvěru a já byl „sdílňný“. Na faře jsem se nikdy nezamykal. Jak bylo zvykem, jezdily za mnou skupiny dětí i mladých. Jednou přijelo asi 50 dětí. Doslechli se to na Národním výboru, přišel tajemník a: „Jak to, že nemáte zamčená vrata? Co tu dělá ta omladina?“ „To je moje rodina,“ odpověděl jsem. Nebyla to lež. Přece jsme všichni bratři a sestry.

Bývaly chvíle, kdy jsem se ohrožen cítil a nevěděl, jak se bude situace vyvíjet dál. Ale důvěra v Boha byla silnější. To vnitřní spolehnutí se na Boží prozřetelnost jsem cítil neustále. Však jistě víš – ať se při mně děje Boží vůle. Tenhle postoj pokorně přijmout je velmi důležité. Myslím, že dnes je nejdůležitější pokora. Pokora a láska. Přes to nejede vlak.

● **Na závěr se každého ptám na biblický verš,**

● Tamara Maláčová dělá rozhovor do DP s knězem Václavem Turzou, září 2021

který mu je blízký. Vás se zeptám na krédo, jaké jste si zvolil v roce 1970 při vysvěcení na kněze v Brně. Vzpomenete si?

Určitě. Každý novokněz si nechal udělat takovou kartičku, kde bylo vytištěno jím vybrané krédo. Po slavnosti novokněz uděluje požehnání a zájemci mohou dostat i tuto kartičku. Pro nás požehnání novokněze je velmi důležité a věřícím katolíkům vzácné. Dokonce se na něj stojí fronta. Mé krédo zní takto (má se za to, že jejím původním autorem je František z Assisi, pozn. T.M.): „Bože, dej mi klid, abych snášel věci, kte-

ré nemohu změnit, odvahu, abych změnil věci, které změnit mohu a moudrost, abych je uměl od sebe rozlišit.“

Bratře Václave, není to krásná vyhlídka, že jednou přijde den, kdy už nebudeš řešit církevní „chlívečky“, ale všichni dohromady se budeme účastnit nebeské hostiny, kterou pro nás připravuje náš společný Otec, který je nad námi?

Děkujeme za Váš čas a také za to, že jste nám udělil požehnání do dalších dnů. Moc to potřebujeme. Buďte s Bohem.

Tamara Maláčová

Díkuvzdání a svátky stánků

Začátkem října v kostelích vidáme výstavku všelijakých plodin pole i sadu. Od rajčat až po hrozno – v některých sborech se okolo stolu Páně kupí takové hromady výpěstků, že za nimi faráře není ani vidět. Tradice díkůvzdání za úrodu pochází z dob „před-mražákových“, kdy si lidé více uvědomovali závislost na nespoutané přírodě. Dob, kdy si lidé museli vlastnoručně jídlo vypěstovat a vychovat, kdy věděli dobře, jak nesamozřejmě je každá fazolka a každé kuře. Dnes, v době průmyslové produkce potravin a přeplněných obchodů, kdy městské děti žijí v přesvědčení, že řízky i brambory rostou v regálech obchoďáku, na tuto nesamozřejmost zapomínáme. Proto je třeba stále připomínat, že člověk není všemohoucím pánem světa, ale správcem, který má obhospodařovat zemi, a její dary, dary Boží milosti, přijímat s vděčností a pokorou.

Můžeme se inspirovat ve Starém Zákoně. V tradici židovské je svátek díkůvzdání za úrodu (Sukkot, svátek stánků) třetím nejvýznamnějším svátkem, vedle Velikonoc (Pesach) a letnic (Šavuot) je jedním ze svátků poutních. A také (spolu s Pesachem) svátkem nejdělsím – slavil se v kuse sedm dnů. Těchto sedm dnů navíc Izraelci netrávili v pohodlí pevného domu a měkkých postelí, ale stěhovali se do improvizovaných stánků. Charakteristikou těchto přístřešků bylo, aby měly aspoň tři stěny a skrz střechu byla vidět obloha a hvězdy.

Toto pobývání ve stáncích připomínalo Izraelcům cestu pouští z egyptského otroctví. Cestu, na které nebylo místa pro změkčilost a kde každé jídlo, mana i křepelky, neslo pečeť Božího zázraku. Totéž platilo pro životodárnou vodu, kterou Mojžíšovi poutníci brali jako dar Hospodinův. Toto se při slavnosti stánků v jeruzalémském chrámě připomínalo polé-

váním oltáře vodou z rybníka Siloe. Ježíš podle Jana 7,37-38 využil tento zvyk jako ilustraci své nabídky vody živé (Ducha svatého), která poplyne z nitra těch, kdo k Němu přijdou.

Pozoruhodným znamením, které má pevné místo v rámci židovské sváteční liturgie, je svazek větviček: datlové rastoletosti „lulav“, citrusového plodu „etrog“, myrtové snítky „hadas“ a vrbového proutku „arava“. Tyto klacíky nesou bohatou symboliku – například: datle mají výbornou chuť, ale žádnou vůni – jako lidé, kteří znají Tóru (Zákon), ale neplní ji; myrta krásně voní, ale nedá se jíst – jako lidé, kteří plní přikázání, ale vlastně nechápou proč; vrba ani nevoní ani nechutná, jako lidé, kteří Tóru ani neznají ani neposlouchají; a nakonec etrog je nejedálnější – má výraznou chuť i aroma, jako lidi, kteří Tóru znají a její přikazy plní. Tyto čtyři rostliny také reprezentují orgány lidského těla: etrog srdce, lulav páteř, myrta oči a vrba ústa. Tím připomínají, že jen ten se může nazývat dokonalým, kdo má dobré srdce, rovnou páteř, nezávistivé oči a čistou mluvu...

Ke slavnosti děkování za úrodu patří samozřejmě dobré jídlo a pití, muzika a zpěv, tanec ve vinicích, prostě radost z Božích darů a Boží přízně.

Vezmeme si z tohoto veselého svátku příklad a nezapomínejme děkovat Pánu Bohu za to, jak se o nás každodenně stará. Možná nemáme vinice, kde bychom mohli tancovat a ke spaní ve stáncích s děravou střechou se v tomto ročním období v naší zeměpisné poloze asi taky každý neodhodlá, ale svou vděčnost můžeme vyjádřit mnoha jinými způsoby – modlitbou chval, zpíváním Pánu Bohu a taky třeba tím, že se o svůj dostatek rozdělíme s těmi, kterým se o dostatek ani nesní.

Štěpán Janča

Dětský den na zahradě krasovského kostela

Letos se neoslavoval dětský den v kostele, ale rozhodli jsme se uspořádat větší akci. Společně jsme se tak s dětmi z našeho sboru a dětmi, které navštěvují Herničku na faře, sešli jednu červnovou sobotu v Krasově. Tato akce byla skvělou příležitostí k pozvání dětí a jejich rodičů.

Všichni jsme tak strávili příjemně a doslova tropické odpoledne na zahradě krasovského kostela, kde byly připraveny atrakce pro děti, jako např. skákací hrad od Oldy Mičana, bazénky, vyrábění, chytání rybek, házení kroužků, obří pexeso a další.

V okolí kostela byla pro děti nachystaná poznávací hra s úkoly. Při této hře se děti seznámily s příběhem o Noemově arše. Za splněné úkoly dostávaly dvojice zvířátek a ty pak nalepily na obrovskou papírovou archu. Po splnění všech úkolů dostalo každé dítě odměnu. Celou akci jsme zakončili velkou tombolou o ceny. Odpoledne bylo velmi vydařené a požehnané.

Často mi v našem sboru chybí mladé rodiny. V modlitbách prosím Pána, aby mohla nastat nějaká změna, abychom mohli být sborem otevřeným a atraktivním pro rodiny. Až nyní na dětském dnu jsem si to uvědomila. Ta změna už se děje, jen jsem ji neviděla. Ro-

diny k nám přicházejí skrze herničku. To, že tyto rodiny můžeme pozvat na sborové akce, které pořádáme a ony tak mohou být součástí našeho společenství, je přece vyslyšenou modlitbou. Teda aspoň já to tak cítím.

Děkuji ti, Pane, že ty přivádíš do našeho sboru prostřednictvím herničky mladé rodiny. Děkuji za společenství, které mezi sebou můžeme mít na všech akcích, při kterých se setkáváme. Amen

Marta Marková

Narozeniny ve sboru v říjnu až prosinci

Milí oslavenci,

jménem redakce Dobrého Pastýře vám přejeme vše dobré k vašim narozeninám. Ať vám Bůh žehná a chrání vás a do dalších let hodně zdraví.

Jako součást přání přijměte slova ze Žalmy 91,9-11:

Máš-li útočiště v Hospodinu, u Nejvyššího svůj domov, nestane se ti nic zlého, pohroma se k tvému stanu nepřiblíží. On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na všech tvých cestách.

*Za redakční radu Eva Roztomilá,
červen 2021*

Říjen:

Jana **Strádalová**, Vlasta **Jeníčková**,
Darina **Balová**, Martina **Chlápková**,
Silvie **Vojáčková**, Lukáš **Vojáček**,
Jarmila **Ničmanová**, Pavla **Vybíralová**,
Lydie **Jančová**

Listopad:

Kristýna **Tylečková**, Svatopluk **Chlápek**,
Stanislav **Vybíral**, Jindřich **Vojáček**, Jiří
Marek ml., Michaela **Čičmanová**,
Kryštof **Dokoupil**

Prosinec:

Petr **Strnadel**, Věra **Marková**,
Pavel **Čepara**, Marie **Šimková**,
Lukáš **Sedláček**, Tomáš **Kubica**,
Lydie **Zmrzlíková**, Marie **Marková**

Humor

Benzín

Jedné řeholní sestře dojde v autě benzín. Zastaví na kraji silnice a jde k nejbližší pumpě, aby si tam trochu benzínu koupila. Pumpař říká: „Je mi líto, sestro, není tu žádný prázdný kanystr, máme tady ale dost velký starý nočník, tak snad v něm ten benzín donesete.“ Sestra se tedy vrací s nočníkem plným benzínu. Přejde k autu, otevře nádrž a začne opatrně nalévat. Kolem projíždí jiné auto. Řidič zastaví, vystoupí a obdivně říká: „Sestro, tak tomu říkám velká víra!“

Studium náboženství

Dcera přivede domů představit rodičům svého snoubence. Když je mladík o samotě se svým budoucím tchánem, ten se ho ptá:

„Čímpak se živiš, hochu?“

„Studuji náboženství.“

„A jak chceš vydělat na pořádný barák?“

„Soustředím se na svá studia a Bůh nás zaopatrí.“

„A za co koupíš mé dceři pořádný snubní prsten?“

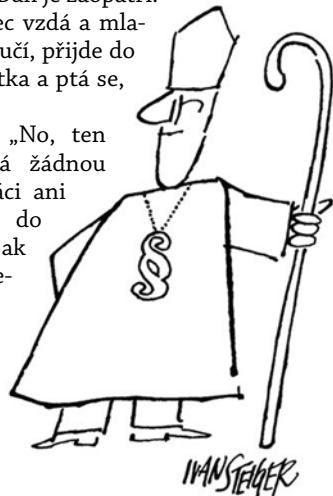
„Soustředím se na svá studia a Bůh nás zaopatrí.“

A takhle to jde pořád dokola - mladík pořád omílá, že Bůh je zaopatří.

Když to otec vzdá a mladík se odporoučí, přijde do místnosti matka a ptá se, jak to šlo.

Otec říká: „No, ten chlapec nemá žádnou pořádnou práci ani žádné plány do budoucna, jak nějakou sehnat.“

Ale dobrá zpráva je, že si myslí, že jsem Bůh!“

Martin děkuje za podporu v nemoci

Vlekl jsem tělo jako pytel kamení

Milí bratři a sestry, chtěl bych vám již poněkoliště káté ze srdce poděkovat za vaši konkrétní a také modlitební blízkost v mé nemoci.

Opravdu si toho nesmírně vážím! Jsem po transplantaci kostní dřeně, můj dárcе je z Německa, takže teď mám tak trochu německý přízvuk :).

Měsíc v nemocnici byl pro mě dosti náročný psychicky. Dříve jsem si myslel, že jsem psychicky docela odolný, ale to jsem se mýlil. Teď jsem viděl, že si psychika jde někdy svou vlastní cestou a člověk bez léků vůbec nezvládá své prožívání.

Jsem moc vděčný za dnešní medicínu, která dokáže eliminovat tolik nepříjemných stavů. Celý měsíc doma jsem si připadal, že za sebou vleču své tělo jako pytel kamení, byl jsem hodně slabý. Ale posledních několik dnů se mi vrátila síla a cítím se již dobře.

První výsledky kostní dřeně dopadly dobře, teď budou následovat vyšetření kostní dřeně každý měsíc ještě půl roku a poté asi v delších intervalech. Myslel jsem si, že se lidé po takové zkušenosti trochu polepší ve svém životě, ale já zůstal pořád stejný rošťák :).

Ještě jednou vám všem moc děkuji za každou vzpomínku v modlitbě i konkrétní pomoc manželce a dětem. Kež vám Pán Bůh všem žehná!

Martin Kučera

Pozdrav od manželů Holečkových

Touto cestou vyřizujeme vřelé pozdravy manželů Holečkových. Farář Tomáš Holeček působil zde (v pořadí druhý farář od vzniku sboru) od roku 1955 do roku 1961. Nyní žijí na Vsetíně – Domov Harmonie. Rádi na krnovský sbor vzpomínají.

Hana a Milan Svítlovi

• Farář Tomáš Holeček, rok 1956

• Při krájení dortu během výročí 70 let sboru, říjen 2019

Před 21 lety byl v Krnově instalován jáhen Otakar Mikoláš

Před 21 lety došlo v našem sboru ke slavnostní události. Kronika o ní hovoří takto: „29. října 2000 bude do sborové služby instalován konseniorem Lubomírem Červenkou z Přerova jáhen Otakar Mikoláš. Při této slavnosti instalovaný slibuje, že bude věrně spravovat sbor, že bude podle svých schopností pečovat o duchovní růst všech členů sboru. Současně staršovstvo i celý sbor slibuje, že bude se svým kazatelem spolupracovat a podpírat ho v jeho službě. Celá událost je slavnostní příležitostí ke shromáždění celého

sboru i hostů z jiných sborů i církví. Věříme, že shromáždění bude naplněné přítomností Ducha svatého. Bratru Mikolášovi přeje-me Boží požehnání pro náročnou práci na Boží vinici a radujeme se z toho, že nám Pán dal po několika letech uprázdněného sboru opět nového služebníka. Prosím celý sbor, aby se za práci našeho kazatele především upřímně modlili a ochotně nabízeli svou pomoc. Ať ze všeho vzejde čest i chvála našemu nebeskému Otci i Pánu Ježíši a Duchu svatému.

Bronislav Kieľar

Mezi prvními akcemi, které farář Mikoláš zorganizoval, byl výlet dětí ze sboru do Hynčic na chatu sestry Mirky Šimarové. Moc sněhu nenapadlo, ale bylo veselo. Co nám o tom napsala Anička Chlápková (10 let):

„27. prosince jsme odjeli na chatu do Hynčic. Po příjezdu nás uvítala paní Mirka. Všechno jídlo se doneslo do kuchyně. Po chvíli nás zavedli do pokojů a ukázali nám, kde budeme spát. Mezitím paní Miluška (Vojáčková) uvařila oběd. Myslím, že to byly špagety, ale nevím, bylo to dobré. Po obědě jsme si odpočinuli a vyrazili na výlet. Celou cestu jsme se já a Dominika Nálepová střežovaly sněhovými koulemi do Jirky Marka. Došli jsme k jakémusi pánovi, který měl chatičku v Hynčicích. Okolo měl různé pravěké dinosaury. Našly se

zde i pohádkové postavy. Nazpátek jsme šli lesem. Cestou jsme našli ledovou skluzavku. Chvilí jsme se po ní klouzali a pak jsme šli do chaty. Tam jsme až do půlnoci hráli hry. Proto jsme příští den vstávali až v 8.30 hod. Dopoledne přišlo, ale pak se počasí uklidnilo. To už se chystal oběd (zapečené brambory). Jenže než se to zapeče!!

Vyběhli jsme ještě do lesa. Tam mezi nás přiletěl kosmonaut. Rozházel obrázky, které jsme pak hledali. Po dobrém obědě jsme vymýšleli program na předsilvestrovský večírek. Všechno dopadlo dobře. Pobyt na chatě byl pěkný, pobavili jsme se, vydováděli a zůstaly nám pěkné vzpomínky. Děkujeme všem, kteří nám to umožnili.“

Anička Chlápková

• 1. Dominika Nálepová, 2. Jiří Pavlacký, 3. Adéla Sedláčková, 4. Filip Nálepa, 5. Anna Chlápková, 6. Jiří Marek, 7. Miroslava Šimarová, 8. Otakar Mikoláš

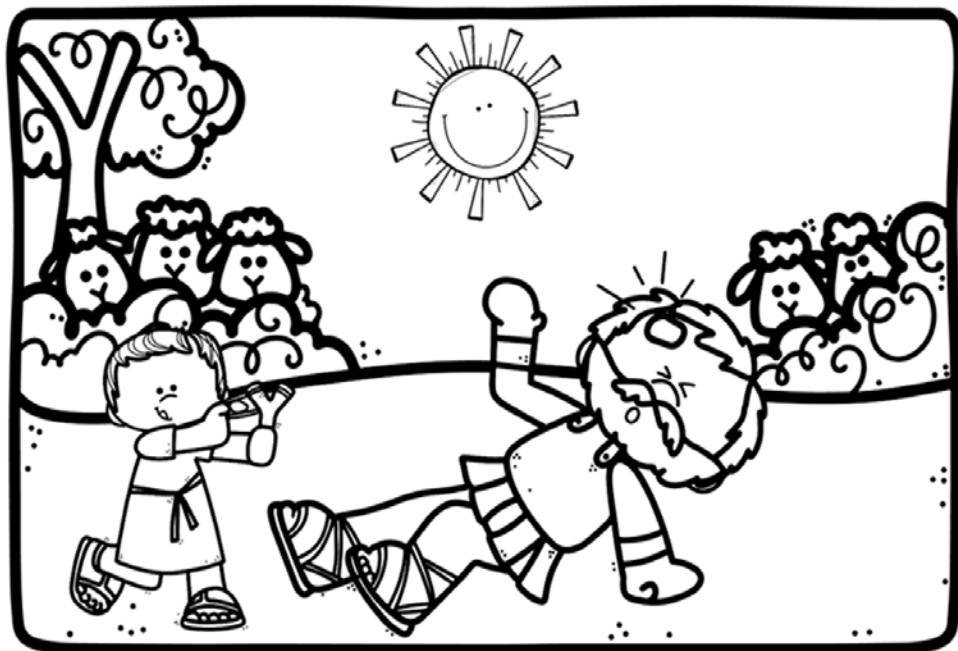
Stránka pro děti

Milé děti, je to již pár dnů, co vám začal nový školní rok. Někteří jste šli do školy poprvé, jiní už po několikáté. Škola je určitě fajn, ale co si ještě pamatuju, dokáže taky pěkně potrápit. Někdy nám není úplně do smíchu a bojíme se, jak která písemka nebo zkoušení dopadne. Napadá mě přirovnání ke známému příběhu z Bible o Davidovi a Goliáši. Taky si někdy tak připadáte? Že jste úplně malí Davidové a škola je jako ten obr Goliáš?

A schválně, copak udělal David, než porazil obra Goliáše? Svěřil všechny své starosti Bohu a důvěřoval mu, že se o něj postará. A přesně to se také stalo. Tak si myslím, že to klidně můžete taky zkusit, pokud se někdy budete bát školy a budete si připadat jako David v příběhu. Pomodlete se za to, důvěřujte Bohu a on se o vás postará.

Marta Marková

Úkol pro menší děti: vybarvi obrázek a dones mi ho ukázat.

Úkol pro větší děti: zjisti, kolik měřil Goliáš (přepočteno na cm) a přijď mi to říct.

Českobratrská církev evangelická v Krnově

kazatel sboru:	farář Štěpán Janča
adresa:	Farní sbor ČCE, Albrechtická 811/8, Krnov, 794 01, tel.: 552 302 109
číslo účtu sboru:	1845328379 / 0800
úřední hodiny:	čtvrtek 10 – 12 hod /také kdykoli po telefonické domluvě/
www stránky:	http://krnov.evangnet.cz
na požádání:	- katechetická příprava ke křtu - vysluhování Večeře Páně nemocným členům sboru - pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď - předmanželské rozhovory, příprava ke sňatku

**Svatby, křty a katechetické přípravy je zapotřebí dohodnout
s kazatelem sboru v dostatečném předstihu.**

Pravidelná shromáždění v Krnově:

Neděle	9.45 hod.	bohoslužby v evangelickém kostele
Pátek	18.00 hod.	modlitební setkání na faře

Redakční rada: Bedřich Marek, Tamara Maláčová, Štěpán Janča, Petr Strnadel

**Příspěvky můžete předávat redakční radě,
nechat na faře,
nejlépe však posílat e-mailem
na adresu: dobrypastyr@post.cz**

